

ІНСТРУМЕНТИ ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ЗІ СТУДЕНТАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Поступово впродовж останніх років дистанційна освіта здобувала дедалі більшої популярності: ще в 2014 році гугл оприлюднив *найчастіші запити*, що стосувалися вищої освіти – виявилось, що запити на онлайн-навчання перевищують запити офлайн-освіти. У сьогоднішніх умовах, коли всі закордонні та вітчизняні вищі навчальні заклади запроваджують систему дистанційного навчання, постає питання про вибір оптимальних онлайн-ресурсів для вивчення дисциплін.

Дистанційна форма може успішно застосовуватися при вивченні студентами дисципліни «Українська мова як іноземна», однак найефективніше таку форму впроваджувати не на початковому етапі, а коли студенти вже набули бодай елементарних навичок. Спробуймо розглянути переваги і недоліки найпопулярнішої нині безкоштовної платформи *Moodle* для дистанційного навчання.

Moodle створена ще 2014 року австралійським розробником Мартіном Дугіамасом. Нині вона перекладена на десятки мов, у тому числі й українською. Система використовувалась у 2014 році – у 197, у 2019 р. – 229 країнах світу [Кудлай: 82].

Переваги, які надає викладачам використання Moodle:

- зручний та доступний з будь-якої точки світу архів матеріалів;
- простота в роботі;
- забезпечення безперервного навчального процесу;
- сумісність з усіма форматами електронних матеріалів (розроблені пакети з інших систем легко інтегруються до Moodle);
- використання матеріалів, які недоступні під час традиційних занять;
- широкий вибір інструментів взаємодії зі студентами (завдання, тести, форум, телеконференції, вікісторінки, анонси, статті, відео, покликання).

Під час вивчення мови важливо, що до базового ядра системи Moodle можуть бути встановлені додаткові засоби, які можуть бути корисними для викладачів, наприклад: мобільний Moodle – для запису відео- й аудіофайлів; Richmedia – для створення й перегляду мультимедійних презентацій, OOHOPop-upDictionary – засіб, який подвійним кліком по слову відкриває його статтю у вебсловнику або вікіпедії та ін. [Романюк: 318].

Як відомо, нові підходи до навчання змінюють його парадигму, де викладач виступає вже не як єдине джерело знань, а як організатор та координатор колективної навчальної діяльності студентів, де кожний з них час від часу може виступати і як учень, і як учитель.

Література

1. Долинський Є. В. Можливості використання навчального середовища Moodle при вивченні іноземної мов та перекладу. *Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету «Україна»*. 2013. № 1. С. 82–85.
2. Кудлай О. І. Упровадження системи Moodle в навчальний процес як ефективний засіб вивчення іноземних мов. *Гуманітарний часопис*. 2019. № 2. С. 84–93.
3. Романюк С. М. Дистанційне навчання іноземної мови: порівняльний аналіз сучасних платформ та онлайн-сервісів. *Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля*. Серія: Педагогіка і психологія. 2016. № 1. С. 318–325.

АРХАНГЕЛЬСЬКА Алла

*д-р. філол. наук, професор,
м. Оломоуць (Чеська Республіка)*

ТРАНСФОРМАЦІЙНА ПАРАДИГМА ФРАЗЕОЛОГІЧНОЇ ОДИНИЦІ В СУЧАСНОМУ МЕДІАПРОСТОРІ ЯК ОДИН ІЗ ПАРАМЕТРІВ МІЖМОВНОГО ЗІСТАВЛЕННЯ

Однією із виразних ознак сучасного медіапростору є діалог автора та читача. У забезпеченні такого діалогу особлива роль належить медіафразеології, стійким висловам у широкому їх розумінні (власне фразеологізмам, прислів'ям, приказкам, афоризмам), що за своєю семантикою і внутрішньою формою співзвучні актуальним для сьогодення подіям, реаліям, явищам і сприяють реалізації основного принципу організації медіатексту через взаємодію стандарту (інваріанта фразеологічної одиниці, засвідченого у тлумачній фразеографії) та нон-стандарту (численних трансформаційних оновлень фразеологізмів у медіатекстах) на тлі виразної їх експресивності та прагматичної сутності. Комплексний характер структури фразеологізмів, незбіг актуальних значень компонентів та фразеологізму в цілому етимологічному значенні спонукає автора медіатексту до творчого їх використання – семантичного, формального і формально-семантичного оновлення. Особливе місце у цих процесах належить фразеологічній конфігурації, де ФО виявляє себе як текстотвірний чинник. Так, фразеологізми можуть підлягати конкретизації, експлікації, модифікації значення, що тягне за собою перетворення оцінних та експресивних (на загал – прагматичних) модусів, інтенсифікації ознаки чи дії, характеризованої фразеологізмом, буквалізації (реактуалізації) образу та значення ФО тощо.

Спостерігаючи за «поведінкою» фразеологічних одиниць у актуальних для них текстах, дослідники давно помітили різну їх «відкритість» до оновлення семантики та структури й увели в фразеологічний термінопростір поняття трансформаційного потенціалу фразеологізму, максимально високого, низького та нульового його прояву. Трансформаційний потенціал ФО має звичайно мовні стимули – зумовлюється граматичною структурою, структурно-семантичною моделлю стійкої одиниці, ізоморфізмом змісту та форми, окремими семантичними (зокрема й етимологічними) та образними особливостями цілого